

APA BOTEZULUI

Gândul nostru în dimineața aceasta este să nu luăm prea mult din timpul vostru. Trebuie să studiez puțin și să mă pregătesc destul de repede, fiindcă astăzi trebuie să merg la cină cu niște persoane... Va veni aici o femeie predicatoră, sora fratelui Moore, care vrea să vorbească cu mine despre femeile predicatoră...

...Am

fost întrebat despre apa botezului și vreau ca voi să știți despre aceasta.

Dorința mea este să încerc să explic, cu cea mai bună cunoștință a mea din Scripturi, ce este bine și ce este greșit. Întotdeauna scopul meu a fost să nu fac nici un fel de compromis cu privire la ceva ce a spus Dumnezeu și să nu spun niciodată că ceva este bine numai pentru că cineva anume a spus că este bine. Dar trebuie să fie așa. Dacă ascultați această casetă, s-ar putea ca în viitor să vă spun motivul.

Cred

că Tatăl nostru cere să lucreze cu oamenii în tot felul, spre slava Sa. Este ca și cum am face de fiecare dată lucrurile diferit, pentru că avem un anumit scop. Cu câțiva timp în urmă am fost jos în Kentucky și acolo am stat de vorbă cu unii dintre frații mei. Când merg acolo și pot avea puțin timp liber, în afara adunărilor, de obicei sunt mulți oameni care încearcă să vină la mine. După atâtea nopți petrecute în misiuni, eu devin foarte agitat... pentru că nu am parte de nici un pic de odihnă. Ei vin zi și noapte la mine, iar aceasta mă face să devin foarte agitat. Atunci, fie că iau o undiță și plec la pescuit, fie că îmi iau pușca și plec la vânătoare, dacă este sezonul de vânătoare. Îmi place să mă joc cu pușca și să trag în anumite ținte. Eu și fratele Gene, am început să facem încărcătura de mână, și ne place aceasta. Eu am avut un Winchester modelul 75. Cu acesta vânez verigițe. Le împușc de la patruzeci și cinci de metri. Eu am tot exersat cu pușca aceasta până când le împușc de la această distanță. Astfel, în ziua următoare trag nouă gloanțe în aceeași țintă, nu-i așa, frate Gene? De la patruzeci și cinci de metri, cu o armă de calibru 22.

Dar dintr-o dată nu a mai mers bine. De obicei, eu împrusc veverița dacă se uită la mine, dar dacă stă cu spatele la mine, nu o împrusc. Trebuie să stea în așa fel încât să-i văd ochii. Dacă se întâmplă s-o lovesc mai sus sau mai jos de ochi, știu că ceva nu este în ordine cu pușca mea. Nu încerc să mă mint... Nu iau mai multe veverițe decât îmi permite legea, pentru că așa este corect și pentru că sunt un conservator. Dacă găsesc una și este prea departe, o las în pace, iar dacă una este prea aproape de mine, mă retrag în spate, astfel încât să fiu la patruzeci și cinci de metri de ea. O privesc cum merge și își ia o alună, apoi se întoarce înapoi... dacă nu se uită la mine, o las în pace. Următoarea dată când ia o alună, poate peste zece minute, după ce o mănâncă pe cea pe care a luat-o, merge și mai ia una, dar dacă stă cu spatele spre mine, nu o voi împrușca nici așa. Dacă pleacă, o las să plece, pentru că sunt un om corect. Eu le iubesc pentru că au cea mai bună carne din lume; nimic nu se compară cu carnea de veveriță gri, mai ales atunci când mănâncă ghindă sau alune.

Așadar,

mi s-a stricat pușca. Pușca este un lucru ciudat cu care să te joci, dar îmi liniștește nervii și îndepărtează tensiunea. Alți oameni nu sunt pasionați de așa ceva. Mă gândesc la scumpul nostru frate Oral Roberts care cred că joacă golf, și la fel fratele nostru Billy Graham. Ei joacă golf. Pe mine aceasta m-ar enerva, pentru că acolo sunt și femei pe jumătate dezbrăcate și alte lucruri, și nu pot suporta aceasta. Dar poate frații mei... Nu vreau să spun că ei merg acolo pentru aceasta. Nu, pentru că ei sunt niște domni; sunt frați creștini, dar eu n-aș putea suporta să merg într-un asemenea loc. Apoi, jocul de golf mi se pare mai potrivit pentru femei. Să lovești mingea cu un băț și să mergi după ea... Poate frații aceia gândesc la fel despre faptul că stau și mă joc cu o pușcă veche, dar după cum știți, noi am fost făcuți pentru a fi diferiți.

Așadar,

cea mai mică mișcare într-o parte sau în alta a acestei puști, îi va devia traiectoria. Poți trage și ținti bine cu ea, dar dacă îi atingi doar puțin țeava, aceasta ar putea devia glonțul tău. Când tragi, trebuie să faci totul exact. Nu poți să pui mâna în jurul părții din față, iar arma trebuie așezată la nivelul mâinii tale. Voi spuneți: „Ce are aceasta a face cu întrebarea noastră?” Încerc să vă aduc la ceva, ca să aveți un fundament.

Într-o

zi, pușca mea s-a dereglat, iar eu am făcut tot ce am știut pentru a o aduce din nou la forma inițială. Am încercat s-o recalibrez, să o strâng puțin, apoi s-o las mai relaxată și alte lucruri de felul acesta. Pușca de calibru 22 nu poate fi încărcată manual deoarece muniția pentru acest tip de armă se află în încărcătoare și ca urmare trebuie să folosești muniție încărcată în fabrică. Armele noastre au niște carcase mari, iar noi le putem scoate încărcătoarele și să luăm câteva rezerve, putem schimba pulberea și gramajele până când vor ținti acolo unde trebuie. Atunci încercăm să le calibrăm, dar în cazul acestei arme nu am putut s-o facem, așa că mi-am zis: „Poate am stricat calibrarea”, și am trimis-o înapoi la compania Winchester. Le-am returnat-o, iar ei mi-au scris o scrisoare pe care am păstrat-o ca și comemorare a acestui eveniment. Deci, ei mi-au scris:

„Domnule

Branham, acest model de Winchester nu a fost făcut pentru a fi o armă de țintă. Dacă trageți la țintă de la douăzeci și cinci de metri, la șapte trageri se va face un cerc de doi centimetri și jumătate.” Știam că ceea ce spun ei nu este adevărat, pentru că eu am tras nouă gloanțe într-o singură gaură, de la o depărtare de aproape cincizeci de metri. Și când te gândești că această armă era făcută de compania Winchester. Era ca și cum cineva ar fi spus: „Inginerii care au făcut acea armă, trebuie să știe de ce este în stare. Deci, de ce tu vii și spui...”

Soția

mea mi-a zis: „Billy, de ce vrei să te joci cu arma aceea și de ce pui în discuție cuvântul celor care au proiectat-o, au fabricat-o, cunosc fiecare părticică din ea și știu chiar și cât praf de pușcă este în fiecare glonț?”

„Scumpa

mea,” i-am răspuns eu, „cu puțin timp în urmă mi-ai pus o întrebare din Biblie, deși aveai răspunsul pe partea din spate a Bibliei. Tu m-ai întrebat: „I-a dat Dumnezeu lui Avraam pământul pe care i l-a făgăduit?”

Și

eu ți-am răspuns: „Nu, El nu i-a dat niciodată pământul acela. Dumnezeu i l-a făgăduit, dar Avraam nu a stăpânit nici o părticică din el. Nu l-a avut niciodată!”

„Te-am prins!” mi-a replicat ea. „Iată răspunsul: El i l-a dat!”

„Deschide Biblia la Fapte șapte. Din țara aceea nu i-a dat absolut nimic; nici măcar o palmă de loc,” am spus eu.

Acesta este adevărul: Nu i-a fost dată lui.

Vedeți, uneori răspunsurile scrise de om, scrierile noastre, pot fi greșite. Tot așa, cel care proiectează și face o armă poate greși, pentru că eu știam deja că am tras cu ea nouă gloanțe, unul după altul, și am lovit în aceeași gaură de la aproape cincizeci de metri. Totuși, ei mi-au zis că dacă tragi de la douăzeci și cinci de metri și țintești cu o majă de eroare de doi centimetri și jumătate, este foarte bine. Din punctul meu de vedere, ei se înșelau, fie că erau experți în arme sau nu, pentru că trăsesem cu arma aceea. Înțelegeți?

Într-o dimineață, stăteam sub un copac împreună cu fratele Wood și cu fratele Charlie, care vânează împreună cu mine. Erau veverițe pretutindeni, iar eu împușcasem una cu câteva zile în urmă, dar i-am ratat ochii și am lovit-o în falcă. Bineînțeles că veverița a murit ca și cum aș fi împușcat-o în ochi, dar pentru mine aceasta dovedea că arma mea era dereglată. Dacă arma nu-și atinge ținta, devin foarte agitat, pentru că eu nu vânez pentru carne, ci doar pentru sport. În dimineața

aceea, stăteam sub copacul acela și-l ascultam pe Charlie cum bolborosea ceva. Pe ei nu-i interesează unde țintesc veverița cât timp o omoară. Dacă o loveau în șold, în inimă sau în cap era în ordine, dar eu nu puteam suporta aceasta. Astfel, stăteam acolo jos și mă gândeam: „Privește cum se distrează aceștia doi!” Și lor le place să vâneze la fel de mult ca și mie, și sunt oameni buni și trăgători buni. Sunt oameni deosebiți; amândoi sunt creștini, umpluți cu Duhul Sfânt, sunt oameni drăguți și de mare valoare. Când erau acolo sus, ei aveau parte de cea mai mare distracție când împușcau veverițe. Erau veverițe peste tot și săreau prin copaci exact pe lângă mine, așa că mi-am zis: „De ce fac aceasta? Stau aici plângând de supărare pentru că nu pot lovi ținta, și iată ei de ce bucurie au parte!” Apoi m-am ridicat și am spus: „Tată ceresc, de ce m-ai făcut o persoană atât de nervoasă și de supărăcioasă? Harul Tău mi-a dat milioane de prieteni, dar de ce m-ai făcut așa?” Și am început să plâng tare în timp ce stăteam sub copacul acela înclinat. Știam că în curând frații mei vor împușca destule veverițe și se vor sătura de vânătoare, în timp ce eu stăteam acolo și nu aveam curaj să trag în niciuna dintre ele, fiindcă mă temeam că o voi răni și va trebui să scape așa rănită. Înțelegeți? Un sezon de vânătoare nu este foarte lung, iar eu petrecusem jumătate din el încercând să-mi reglez pușca. Am trimis luneta să mi-o micșoreze puțin, dar ei mi-au trimis-o înapoi zicând că este în stare perfectă. Eu știam că ceva nu era în ordine cu arma aceea pentru că odată devia într-o parte și apoi în cealaltă, iar o problemă la lunetă n-ar fi făcut aceasta. Astfel, stăteam acolo jos și plângeam, iar după un timp L-am auzit vorbindu-mi. (Aseară ați văzut cu toții că El poate merge oriunde în audiență, oriunde vrea să le spună oamenilor ceva despre starea lor, cine sunt de unde vin, ce au făcut sau ce va urma în continuare. L-ați văzut vreodată să dea greș? Nu dă greș niciodată, pentru că este El). Astfel, El a venit și mi-a vorbit chiar acolo. Mi-a zis: „Eu te-am făcut așa cu un scop.”

„De

ce m-ai făcut așa, Doamne, care este scopul, de ce sunt atât de agitat? Singurul lucru care mă relaxează cu adevărat în timpul când nu sunt la adunări, este să vin aici și să vânez.” Vedeți? Dumnezeu face ca toate să lucreze spre binele celor care Îl iubesc. El voia să-mi spună ceva. Arma aceea s-a dereglat pentru că El voia să-mi spună ceva prin această întâmplare. Deci, l-am zis:

„Doamne,

Tu ești singurul care îmi poate repara arma. Tu ești singurul care mă poate ajuta, pentru că compania Winchester a spus că de la douăzeci și cinci de metri, arma nu va lovi ținta în același loc, ci va lovi în cerc până la o distanță de doi centimetri și jumătate. Totuși, eu am tras de la patruzeci și cinci de metri și am lovit ținta numai în punctul din centru. Eu știu că nu este așa cum au spus cei de la compania Winchester.” Și El mi-a zis:

„Acesta

este motivul pentru care Eu te-am făcut așa. Înțelegi? Te-am făcut așa cu un scop.” Vedeți? Eu știam că pot trage direct în țintă de la patruzeci și cinci de metri și nu-mi păsa dacă cineva spunea altceva, fiindcă știam că dacă o voi regla, arma mea va trage din nou la fel ca înainte. Vedeți? Dacă a făcut-o o dată, o va face din nou.

Atunci

El mi-a descoperit că m-a făcut așa din pricina însărcinării pe care mi-a dat-o pentru zilele acestea în care trăiesc. Astfel, eu nu pot merge să mă alătur la o biserică denominațională, când ei doar împrășcă: „Biserica spune că este în ordine...” iar ei acceptă aceasta. Dacă Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci, dacă glonțul a ajuns odată acolo, va ajunge și a doua oară. Mie nu-mi pasă ce spun ei. Înțelegeți? Trebuie să fie o cale care să ne arate că El este Același și că puterea Lui este aceeași. Voi atingeți un loc ca acesta din Matei 28.19, despre care mă întrebați în dimineața aceasta... El i-a însărcinat pe ucenicii Săi și le-a zis:

*„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți
Evanghelia la orice făptură.*

Cine va crede și se va boteza va fi mântuit...”

Aceasta scrie în Marcu 16.15-16 și este însărcinarea pe care le-a dat-o Domnul. Dar aici nu scrie cum trebuie să boteze. Marcu nu a scris aceasta, dar Matei spune în Matei 28.19:

„Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.”

Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit.”

Traducerea

corectă este: *„Faceți apostoli din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și învățați-i să păzească tot ceea ce v-am poruncit Eu,”* iar zece zile mai târziu, Petru a spus: *„Pocăiți-văși fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.”* (Fapte 2.38). S-ar părea că aici este o contradicție clară!

Majoritatea oamenilor spun: „Biserica mea învață să fim botezați în Numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh. Seminarul pe care l-am urmat m-a învățat așa, deci acesta este felul în care o voi face.” Pentru mine, aceasta nu este bine, pentru că țintesc aici și țintesc acolo. Fac un cerc de un metru. Trebuie să fie exact la țintă pentru că altfel face să pară că Scripturile nu sunt corecte. Cum va fi exact la țintă dacă Matei a spus: *„...botezați-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh,”* în timp ce Petru a spus: *„...botezați în Numele Domnului Isus Hristos”?* Amândoi sunt apostoli: unul este cărturar, iar celălalt, apostol.

Fiecare persoană din Biblie, a fost botezată în Numele lui Isus Hristos, iar cei care fuseseră botezați deja de Ioan Botezătorul, au trebuit să fie botezați, din nou, în Numele lui Isus Hristos, înainte de a primi Duhul Sfânt.

Eu am spus: „Vedeți, voi nu ați lovit ținta aici. Mai este ceva...” Dacă credem că Biblia este Cuvântul infailibil al lui

Dumnezeu, nu o putem împrăştia pretutindeni pe o bucată de hârtie, iar apoi să avem pretenţia să lovim ţinta. Mă înţelegeţi? Ținta trebuie lovită exact sau nu va fi lovită deloc. Dacă este în afara cercului, este în afară.

Cum a fost posibil ca Petru să facă ceva, când Isus a poruncit altceva, iar după aceea Dumnezeu să recunoască ceea ce a făcut Petru și să le dea Duhul Sfânt? După cum știți, Isus a poruncit: „...*botezați-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh,*” în timp ce Petru a spus: „...*botezați în Numele Domnului Isus Hristos.*” Dacă aici este o contradicție, nu o puteți face să lovească ținta! Înseamnă că undeva este ceva greșit. Înțelegeți? Care dintre ei a mințit? Eu nu pot gândi așa, pentru mine nu merge așa. Este la fel ca în cazul dovezii botezului cu Duhul Sfânt: Este vorbirea în limbi dovada botezului cu Duhul Sfânt sau nu este? Unii spun: „Da!”, în timp ce alții spun: „Nu!” Dar ce spun Scripturile despre aceasta? Trebuie să fie exact la țintă, să se potrivească. Găsesc acolo că unii au vorbit în limbi, iar alții nu au vorbit. Ce este aceasta?

Alte întrebări care ies în evidență sunt: Pot să fie femeile predicatori? Da sau nu? În câteva locuri din Biblie scrie: „*Voi turna Duhul Meu peste orice făptură: fiii și fiicele voastre vor proroci...*”, în timp ce în altă parte scrie: „*Femeia să nu vorbească în adunare.*” Vedeți? Aceasta nu se potrivește. Nu lăsați nimic deoparte, pentru că seminarul sau biserica a spus asta sau cealaltă, fiindcă trebuie să luați totul așa cum este scris. Totul trebuie să fie în concordanță cu restul Cuvântului, să-și atingă ținta, sau ceva este greșit. Dacă pentru ucenici a atins ținta, dacă pentru ei totul s-a potrivit, înseamnă că și pentru mine trebuie să fie la fel. Dacă a ajuns la țintă odată și a adus la suprafață putere, semne și minuni care dovedeau că Isus Hristos este viu, înseamnă că o va face din nou. Dacă nu este așa, înseamnă că undeva avem ceva care s-a blocat pe țevă. Înțelegeți ce vreau să spun? Am dat exemplul acesta cu trasul la țintă și reglarea armei, pentru ca să puteți înțelege ce vreau să spun. Dacă glonțul nu atinge ținta, înseamnă că ceva nu este în ordine cu arma: nu este reglată bine, praful de pușcă este prea sus sau prea jos, poate un șurub este prea strâns sau altul este slăbit... ceva este în neregulă pe undeva. (Cineva vorbește cu fratele Branham). Da, așa este. Poate fi de vină și individul din spatele trăgaciului. Și atunci ce este? Dacă

există o contradicție în Cuvântul lui Dumnezeu, atunci nu este Cuvântul lui Dumnezeu pe care Îl știu eu. Dacă El Se încurcă și Își încurcă și Cuvântul, atunci nu poate fi infinit, ci este mărginit ca mine. Este adevărat? Cuvântul trebuie să fie corect; fiecare iotă din El trebuie să fie adevărată și să atingă ținta exact în mijloc, să corespundă în totalitate, sau nu este Cuvântul lui Dumnezeu.

De multe ori oamenii spun: „Petru a fost foarte entuziasmat când a spus că toți trebuie să se boteze în Numele lui Isus Hristos. Pe noi nu ne interesează ce a spus el, pentru că Matei a spus exact ce a zis Isus.”

Dacă Petru și Isus nu au fost în acord unul cu celălalt, s-ar putea ca și restul Evangheliilor să nu fie în acord una cu cealaltă, iar dacă un Cuvânt dintr-o Evanghelie se contrazice cu un Cuvânt din altă Evanghelie, înseamnă că nu este Cuvântul lui Dumnezeu, al Dumnezeului pe care Îl cunosc eu.

(Cineva spune: „Poate a greșit Matei!”). Da, este posibil, dar atunci care dintre ei are dreptate? În definitiv, eu nici nu știu sigur dacă Isus a spus acele cuvinte sau nu. Înțelegeți? Matei a scris aceste cuvinte, dar Marcu nu a spus nimic despre aceasta; Luca nu a scris nimic despre aceasta și nici Ioan nu a făcut-o nicăieri. Atunci cine are dreptate și cine nu? Vedeți unde ajungeți dacă gândiți așa? Nu, domnilor, toate cuvintele scrise acolo trebuie să fie corecte.

Atunci, mă întreb de ce a îngăduit Dumnezeu să se scrie așa și să iasă o asemenea confuzie? Chiar și Isus l-a mulțumit Tatălui pentru că a ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți și le-a descoperit pruncilor. El a procedat așa ca să-i devieze pe cei înțelepți de la țintă. Biblia este o descoperire. Este ca și cum aș merge peste ocean, iar soția mea mi-ar scrie o scrisoare în care mi-ar spune: „Dragă Billy, copiii

sunt în pat, iar eu stau aici și m-am gândit să-ți scriu câteva rânduri ca să-ți spun ce am făcut astăzi și cum ne înțelegem. Credem că Dumnezeu te binecuvântează...” și alte lucruri de felul acesta. Eu citesc cuvintele ei, dar înțeleg și ce-mi spune printre rânduri. Sunt atât de îndrăgostit de soția mea și ea este atât de îndrăgostită de mine, încât indiferent ce scriem, putem citi printre rânduri ceea ce vrem să spunem. Așa a fost scrisă și Biblia: printre rânduri.

Voi știți că în multe din predicile mele, cum este cea în care Dumnezeu i-a făcut tineri pe Avraam și pe Sara, trebuie să citiți printre rânduri ca să puteți înțelege ce spune Scriptura acolo. Voi trebuie să știți că El nu va devia niciodată de la rândurile scrise. Înțelegeți? Cele scrise printre rânduri vor întări mai mult rândurile scrise și le va face să alcătuiască un tablou mai amplu. Înainte ca să putem primi descoperirea a ceea ce a scris Duhul Sfânt în Biblie, între noi și Dumnezeu trebuie să se înfiripe o poveste de dragoste, pentru că Biblia nu poate fi înțeleasă prin interpretarea personală a cuiva, ci prin inspirație.

Acum

să revenim la întrebarea voastră. Aveți Biblii? Toți? În ordine. Dacă nu vă deranjează, am să vă dau câteva exemple din care veți înțelege ce vreau să spun. Aș vrea ca și voi surorilor să fiți cât se poate de atente. Rămâneți la acest subiect pentru că vreau să aveți o dovadă de referință. Acum vrem să vorbim despre apa botezului, pentru că s-ar părea că dacă Petru și Matei au tras la aceeași țintă, sunt cu mult în afara țintei.

Acum voi lua Biblia și voi citi din ea, iar dacă doriți, puteți să mă urmăriți și voi, surorilor. Aș vrea să vă luați și notițe, iar dacă veți avea întrebări, vă rog să mi le puneți acum, ca să fiți sigure că ați înțeles. Puneți-le, pentru ca dacă în viitor veți fi nevoiți să răspundeți la această întrebare, să puteți oferi un răspuns corect. Pentru a pune în ordine ceea ce au spus acești doi oameni și pentru a așeza corect aceste afirmații, aproape că trebuie să potrivesc subiectele.

Prima afirmație este în **Matei 28.19**.

Acesta este ultimul capitol al cărții lui Matei și așa vrea să citim începând de la versetul 18:

„Isus S-a apropiat de ei, a vorbit cu ei și le-a zis: „Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ.”

Aici

ne întrebăm: El a luat toată puterea lui Dumnezeu? Aici scrie că El are toată puterea în cer și pe pământ: *„Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ.”* Unde este Dumnezeu cu puterea Sa? Poate minți Isus? El nu poate minți. Unde am fi noi dacă El ar fi mințit? Vreau să țineți minte că Biserica Dumnezeului celui viu, nu denomi-națiunea, ci Biserica Dumnezeului celui viu este zidită pe descoperirea duhovnicească. Acest lucru îl găsim în Matei 16, unde El a spus:

„Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului?” Și Petru I-a răspuns: *„Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu!”*

Atunci, *„Isus a luat din nou cuvântul și i-a zis: „Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona, fiindcă nu carnea și sângele ți-au descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu, care este în ceruri.*

Și Eu îți spun: tu ești Petru, și pe această piatră voi zidi Biserica Mea.”

Vedeți? Catolicii spun că biserica este zidită pe Petru.

Dacă este așa, noi vedem că el s-a lepădat de Hristos. La rândul lor, protestanții spun: „Biserica este zidită pe Isus.” Nu vreau să fiu diferit de voi, ci vrea doar să clarific acest lucru, pentru că biserica nu este zidită nici pe Petru, nici pe Isus, ci pe descoperirea duhovnicească: „...*nu carnea și sângele ți-au descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu, care este în ceruri.*”

Înseamnă că Cuvântul care este scris în pilde sau oricum altfel, poate fi înțeles numai prin descoperire spirituală; iar dacă descoperirea ta nu leagă totul împreună, înseamnă că ai o descoperire greșită. Înțelegeți? Totul trebuie să se potrivească. Este ca și cum ai pune împreună un joc puzzle, dar nu ai avea nimic la care să privești ca să vezi cum a fost la început, ci ai doar acele imagini amestecate. Voi le-ați privi și ați spune: „Cred că aceasta este de aici, iar cealaltă se potrivește dincolo.” Aceasta este mintea voastră umană.

Astfel, dacă mergeți după mintea voastră, primul lucru pe care îl veți constata este că tabloul vostru este greșit: aveți o vacă ce paște pe vârful unui copac. Înțelegeți? Nu ar merge. Dar dacă aveți ceva cu care să mergeți înainte...

Poate veți spune: „Dumnezeu mi-a descoperit ceva...” dar dacă descoperirea ta nu este în conformitate cu Cuvântul Său și nu leagă Cuvântul împreună, este greșită.

În Vechiul Testament, dacă un profet prorocea ceva sau avea un vis, indiferent cât părea de adevărat, înainte de a fi primit de biserică trebuia legitimat de Urim și Tumim. Voi știți că trebuia dus înaintea pieptarului lui Aaron pe care trebuia să vină Lumina. Când timpul acelei preoțimi a trecut, o dată cu ea a dispărut și Urim și Tumim, dar noi avem un Urim și Tumim nou, iar acesta este Cuvântul lui Dumnezeu. Astfel, dacă descoperirea voastră nu se leagă - dacă spuneți: „Dumnezeu mi-a descoperit că trebuie să fiu botezat în Numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh” -, dar aceasta nu

corespunde cu Cuvântul din Geneza la Apocalipsa, dacă nu se leagă împreună, înseamnă că descoperirea ta este greșită.

Dacă spuneți: „Dumnezeu mi-a descoperit că trebuie să fiu botezat în Numele lui Isus”, dar aceasta nu se leagă cu Cuvântul, nu va fi susținută de Urim și Tumim. Indiferent cât pare de adevărată, trebuie legitimată de Cuvântul autentic, de Urim și Tumim, sau este greșită.

Repet încă o dată cele spuse de Isus în Matei 28.18-20:

„Isus S-a apropiat de ei, a vorbit cu ei și le-a zis: „Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ.

Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.

Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.”

Acesta este textul pe care îl avem în vedere în dimineața aceasta și pe care m-ați rugat să-l explic.

Aș vrea să-l citim cu atenție și fără să ne grăbim. Citiți-l cu atenție și priviți-l îndeaproape!

„Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.”

Aici nu scrie: „În Numele Tatălui, în Numele Fiului și în Numele Duhului Sfânt”, deși așa botează oamenii. Dar un astfel de botez nu este biblic. Vedeți, botezul nu este „În Numele Tatălui, în Numele Fiului și în Numele Duhului Sfânt”. Așa ceva este greșit! Nu este biblic. Acolo nu scrie „Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt” la plural, ci este „Numele” la singular „N-U-M-E, singular.

(Din păcate în limba română, cuvântul „Numele” are aceeași formă și la singular și la plural, și ca urmare nu se poate vedea deosebirea, dar în limba engleză, în porunca din Matei 28.19 scrie cât se poate de clar: „în Numele (NAME)...”, singular și nu „NAMES”, plural).

Dacă există ceva ce nu înțelegeți... Aștept ca sora Sewell să găsească textul. L-ai găsit? Matei 28.19. Soră Sewell, cred că tu ești cea care a pus cel mai mult sub semnul întrebării porunca aceasta. Aici scrie: „...în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh,” și nu: „În Numele Tatălui și în Numele Fiului și în Numele Duhului Sfânt.” Deci nu este pus cuvântul „Numele” în fața fiecărui titlu, ci se cere „Numele” (la singular) Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt. Înseamnă că trebuie să fie un singur Nume. Și vă întreb: În care din aceste Nume ar trebui să ne botezăm? Este „Tată” un nume? Nu! Așadar, nu putem boteza în Numele Tatălui pentru că „Tată” nu este un nume, este adevărat? Atunci am spune: „în Numele Fiului”, dar este „Fiul” un nume? Eu sunt un fiu, tu ești un fiu, el este un fiu, deci aceasta este o calitate. Înțelegeți? „Fiul” nu este un nume, este adevărat? Atunci „în Numele Duhului Sfânt.” Este Duhul Sfânt un nume? Nu! Este o calitate. (Așa cum suntem oameni). Aceasta este ceea ce este El: Duhul Sfânt. Deci „Sfântul Duh” nu este un nume, ci este ceea ce este El. Noi toți suntem oameni, dar nu acesta este numele nostru. Înțelegeți? Înseamnă că acestea trei sunt titluri, este adevărat?

Atunci ce avem aici? El a spus: „Botezați-i în Numele

Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh”, dar dacă „Tatăl” nu este nume; „Fiul” nu este nume și „Duhul Sfânt” nu este nume, care este Numele care ni se cere? Voi nu puteți folosi aceste trei titluri ca nume, pentru că nu sunt nume. Înțelegeți aceasta? Unii oameni mă numesc reverend, alții îmi spun profet, iar alții, predicator. Eu sunt tată, sunt fiu și sunt om, dar numele meu este William Branham. În ce privește: reverend, profet, bătrân, predicator, etc., aceste sunt titluri care îmi aparțin. La fel este când spun: trup, suflet și duh, ele îmi aparțin, sunt ale mele. Dar nu le am numai eu, ci și voi, și el și ea, și el și ea. Înțelegeți? Sunt titluri, atribuții, calități, dar nu sunt numele meu. Trup, suflet și duh nu este numele vostru; aceasta este ceea ce sunteți, dar nu este numele vostru. Tu ești o doamnă; ești o mamă, ești o soție și o fiică, Da, toate aceste titluri te caracterizează, aceasta ești tu, dar nu acesta este numele tău. Tu ești medic, dar ești și mamă, însă nu acesta este numele tău. Dacă aș spune doar „doctor”, mai sunt o mulțime de doctori; dacă aș spune „asistentă”, sunt o mulțime de asistente. Înțelegeți, Dar nu acesta este numele tău.

Așadar, când cineva vine și spune că a fost botezat în Numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh, dacă s-ar gândi numai puțin la ceea ce spune, și-ar da seama că nu este nici măcar rațional așa ceva, nu este corect, pentru că nu există un astfel de nume.

Este așa cum spun catolicii: „Fiul veșnic” sau „slujba veșnică de Fiu a lui Hristos.” Cum poate avea aceasta vreun sens? Cum poate El să fie veșnic dacă este Fiu? Când spui Fiu, înseamnă că a avut un început, că S-a născut, pe când „a fi veșnic” înseamnă „a nu avea nici început, nici sfârșit”. Ei spun că iadul este veșnic, dar Biblia spune că a fost creat. Și dacă a fost creat cum poate fi veșnic?

Nu există iad veșnic! El a fost creat pentru diavol și îngerii săi. Tot ce are început, are și sfârșit. Astfel, iadul poate arde o sută de milioane de ani, dar trebuie să aibă un sfârșit pentru că tot ce are început are și sfârșit. Acesta este motivul pentru care noi nu putem muri: pentru că suntem o parte din Dumnezeu; suntem vlăstarele Lui, fiii și fiicele Lui. Noi avem Viață veșnică: Viața lui Dumnezeu care nu a avut nici început și nu poate avea nici sfârșit. Înțelegeți?

Aceasta este o hrană destul de tare. Dacă nu înțelegeți, vă rog să-mi spuneți, pentru că atunci vă voi vorbi ca oamenilor din biserici, pentru că cu ei vorbesc altfel. Și voi, femeilor, voi sunteți prietenele mele, așa că puneți-mi întrebările voastre. Toate sunteți educate, sunteți deștepte. Eu nu vreau să credeți aceasta pentru că așa spune fratele Branham, fiindcă și eu sunt o ființă umană. Voi să luați Cuvântul, iar dacă găsiți pe cineva care contrazice acest Cuvânt, să-l aduceți la mine; dacă găsiți pe cineva care spune că este o contrazicere în Cuvântul lui Dumnezeu, să-l aduceți la mine, pentru că nu există așa ceva. Nu este nevoie să căutați pentru că în El nu există nici o contrazicere.

Aș vrea să vă întreb ceva, pe voi, femeilor și bărbaților: Cum puteți fi botezați în Numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh, deși nu există nici un fundament pentru așa ceva? Cum o puteți face deși „Tată, Fiu și Duh Sfânt nu sunt nume? Acestea sunt titluri, nicidecum nume. De ce nu spuneți: „Crinul din Vale, Trandafirul din Saron, Steaua dimineții, Alfa, Omega”, pentru că ar fi același lucru? Ați putea fi botezați la fel de bine cu formula: „Te botez în Numele lui Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul.” Ar fi la fel ca în Numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh”, pentru că este tot un titlu. Noi știm cui aparțin aceste titluri, dar ar putea exista multe „stele ale dimineții și trandafiri din Saron”, înțelegeți? Așadar, „Tată, Fiu și Duh Sfânt” sunt titluri, la fel ca „trup, suflet și duh” sau orice alte calități ale cuiva. Ceva este în neregulă pe aici pe undeva, nu-i așa? Voi vedeți aceasta, de aceea aș vrea să spuneți dacă nu înțelegeți.

Cuvântul spune: „*Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile.*” (Matei 28.19). Sunteți o audiență drăguță și aș vrea să forțați mai adânc, ca să înțelegeți bine, deoarece știu că această bandă s-ar putea să fie ascultată de mulți dintre frații mei.

Eu nu spun despre nimeni că nu este creștin, din pricina ideilor sale despre Scriptură, ci mă gândesc că dacă crede în Isus Hristos, el este salvat fie că este catolic sau

protestant, evreu sau orice altceva. Voi sunteți salvați pentru că sunteți născuți din Hristos, dar ați pus o întrebare: „De ce fratele Branham botează în Numele lui Isus Hristos? De ce îl desconsideră pe Tatăl și pe Duhul Sfânt?”

Aceasta este

întrebarea voastră, iar datoria mea, în calitate de frate al vostru și de slujitor al lui Hristos, este să vă răspund. În ordine.

La zece zile după ce

Isus a dat porunca din Matei 28.19, Petru, care avea cheile Împărăției, fiindcă Domnul i-a spus în Matei 16. „...*tu ești*

Petru, și pe această piatră voi zidi Biserica Mea... Îți voi da cheile

Împărăției cerurilor, și orice vei lega pe pământ va fi legat în ceruri, și

orice vei dezlega pe pământ va fi dezlegat în ceruri” (v. 18-19), deci omul

care avea cheile Împărăției, a spus: „Pocățiți-vă

și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea

păcatelor voastre...”

V-ați întrebat

vreodată dacă Isus i-ar fi dat cheile Împărăției unui om care a fost atât de nestatornic încât s-a întors și a făcut exact invers față de ceea ce a poruncit El? Dumnezeuul cerului arătat în trup de carne, ar fi dat cheile Împărăției unui om care a făcut apoi o greșală ca aceasta, cum o numiți voi? Prima tragere la țintă putea face o asemenea greșală? Nu! El nu ar fi putut face așa ceva!

Atunci de ce i-a dat

Isus cheile lui Petru? El a explicat foarte clar aceasta când a zis: „Petre, tu n-ai învățat Cine sunt Eu, de la o biserică, nici de la vreun seminar, ci această descoperire ți s-a dat din cer; și pe această descoperire care a venit să întărească Cuvântul lui Dumnezeu, Eu voi zidi Biserica Mea.” Vedeți, El îl cunoștea pe Petru, despre care Biblia spune că era un om neînvățat, care nu știa algebră sau geometrie, și nici să citească, așa cum citim în Fapte 4.13:

„Când au văzut ei îndrăzneala lui Petru și a lui Ioan, s-au mirat, întrucât știau că erau oameni necărturari și de rând; și au priceput că fuseseră cu Isus.”

Deci, vedeți? El nu i-a descoperit aceasta pe baza teologiei învățate într-un seminar și nici pe baza experienței sale de seminar, pentru că Petru nu avea așa ceva. El nu procedează nici astăzi așa, ci o descoperă cui vrea. Poate El nu le-a putut încredința lui Matei, lui Ioan sau celorlalți, dar Petru a avut descoperirea.

Așadar, Petru s-a ridicat și a spus: *„Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh. Căci făgăduința aceasta este pentru voi...”* Era posibil ca omul care primise cheile și deschidea pentru prima dată porțile Împărăției, să procedeze invers față de ceea ce poruncise Domnul Isus să facă? Dacă Petru a greșit și nu a urmat porunca dată de Domnul nostru, înseamnă că nu a avut descoperirea Adevărului... care era mai mult decât primiseră restul.

Să ne oprim puțin aici, apoi vom merge mai departe. Dacă Petru a greșit, de ce a recunoscut Dumnezeu aceasta și le-a poruncit celorlalți, în toată Biblia, să fie botezați în Numele Domnului Isus Hristos? Fiecare persoană din Biblie a fost botezată în Numele lui Isus Hristos. Aceasta s-a întâmplat până la înființarea bisericii catolice la Conciliul de la Niceea, când ei au introdus botezul în Numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh, făcând din singurul Dumnezeu adevărat un dumnezeu trinitar, pentru a aduce la suprafață învățătura lor trinitară.

Dumnezeu a știut de la început că omul va cădea, de aceea i-a dat libertatea de a alege, știind că în felul acesta Își va putea arăta atributele Sale și va putea fi

Tată, Fiu, Vindecător, Salvator, etc... Cum ar fi putut să salveze ceva dacă nu era nimic pierdut? În El existau aceste atribute încă înainte de-a exista vreun înger, o moleculă sau orice altceva; atunci El era singur și nu era încă Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este Cel căruia I Se aduce închinare. Atunci nu era nimeni care să I se închine, dar pentru că trebuiau să Se manifeste atributele Lui, a creat un înger, iar atunci a devenit Dumnezeu. Apoi I-a făcut pe om, căruia i-a dat liberul arbitru, iar omul a căzut. Atunci El a devenit Salvator. Dar din pricina căderii, omul a luat boala și astfel El a devenit Vindecător. Înțelegeți? În acest fel, a putut să aducă la suprafață calitățile sau atributele care erau în Sine. Înțelegeți ce vreau să spun? El a știut de asemenea că va fi un popor pierdut și un popor salvat; că va fi un botez fals și unul adevărat și astfel a pus aici un nou pom al cunoștinței. Vedeți? Aici este unul: Fapte 2.38; și celălalt, Matei 28.19. Cum a știut Abel care era jertfa plăcută Lui? Prin credință, prin descoperire, El i-a adus lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain. El n-a avut o Biblie după care să se ghideze, de aceea a avut nevoie de o descoperire.

Ambii

erau bărbați, dar Dumnezeu cere o singură închinare, altfel ar fi fost nedrept când I-a condamnat pe Cain, pentru că și el a făcut un altar, a construit o biserică, s-a închinat și a adus o jertfă. Fiecare faptă religioasă pe care a făcut-o Abel, a făcut-o și Cain, este adevărat? Dar Abel i-a adus lui Dumnezeu o jertfă mai bună, prin descoperire. Cum a știut Abel că nu roadele câmpului, pe care le-a adus Cain, erau jertfa cerută de Dumnezeu? Sângele era cel care i-a scos din grădină. Viața nu era în roadele câmpului, ci în sânge. Aceasta i s-a descoperit lui Abel; deci a fost o descoperire. Astfel, El ne dă și nouă aceeași temelie pe baza căreia au acționat cei de la început: o descoperire. Vedeți? Nu poate fi nici o contradicție.

Voi

nu ați fost dintotdeauna creștini, ci ați fost născuți ca păcătoși. Îmi imaginez că atunci când erai doar o fetiță (Nu știu dacă ați făcut aceasta, dar dau un exemplu ca să puteți înțelege ce vreau să spun), îți plăcea să citești povești de dragoste. Majoritatea fetelor făceau aceasta. Orice poveste pe care o citeau, trebuia să fie una de dragoste. Vedeți? Este drăguț. Poate a fost

„Romeo și Julieta” sau o altă poveste de pe rafturile cu cărți, dar era o poveste de dragoste. Aș vrea să vă arăt aceasta altfel, ca să puteți înțelege ce vreau să spun.

Dacă ați luat o carte de povești și ați citit doar finalul, iar acolo scria: „Ioan și Maria au trăit fericiți până la adânci bătrâneți,” desigur, v-ați întrebat: „Cine sunt Ioan și Maria?” Este adevărat? Există o singură cale să aflați cine sunt cei doi, iar aceasta este să vă întoarceți la primul capitol și să citiți ce scrie acolo.

Acum, dacă în ultimul capitol din Matei, El a spus: *„Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh,”* iar Tatăl nu este un nume, Fiul nu este un nume și Duhul Sfânt nu este un nume, cine sunt ei? Să pornim, în dimineața aceasta, de la aceeași bază, cum am procedat cu Ioan și cu Maria, și să aflăm despre cine este vorba. Pentru aceasta, ne vom întoarce la primul capitol din Matei. În ordine. Cât timp mai avem? În ordine.

Aș vrea să vă întreb ceva pe voi, surorilor, în timp ce stați și vă uitați la mine. Cine a fost Tatăl lui Isus Hristos? Dumnezeu, nu-i așa? A fost Dumnezeu Tatăl Lui? În ordine, domnilor. Toți suntem de acord că Dumnezeu este Tatăl Lui. Eu cred din toată inima că Dumnezeu este Tatăl Domnului nostru Isus Hristos. În ordine. Acum vom vedea dacă Biblia spune că Dumnezeu este Tatăl Lui. Așa cum am spus deja, Isus a zis: *„Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.”*

Voi pune aici aceste trei cutii. Aceasta este Tatăl; aceasta este Fiul și aceasta este Duhul Sfânt. Puteți vedea bine cu toții?

Acum vă voi pune întrebări ca să văd dacă ați fost atenți la ce v-am spus. Cine este acesta de aici? (Adunarea spune: „Duhul Sfânt”). Duhul Sfânt. Cine este acesta de aici? (Adunarea răspunde: „Fiul”). În ordine. Voiam doar să mă conving că ați înțeles bine. Acesta este Fiul lui Dumnezeu, nu-i așa? În ordine. Acesta de aici, Cine este? Acesta este Tatăl Domnului Isus Hristos. Este adevărat? Deci, acesta este Tatăl Său. Eu cred că El este Fiul Dumnezeului celui viu, născut din fecioară, fără vreo relație sexuală.

Dumnezeu, Tatăl nostru, care este Marele Duh, nu a avut nici un chip sau înfățișare. Înțelegeți? El era Cel ce există prin Sine însuși, și a fost înainte de a exista vreo stea, o moleculă, un atom sau orice altceva. El este Dumnezeul care acoperă tot timpul și spațiul; El este veșnic. Eu cred că Isus este Fiul Dumnezeului celui viu și adevărat, pe care l-am reprezentat prin cutia aceasta pe care am scris Tatăl. Este adevărat? Acesta de aici este Duhul Sfânt, iar acesta este Fiul. Acum să citim Matei capitolul unu:

„Cartea neamului lui Isus Hristos, fiul lui David, fiul lui Avraam.

Avraam a născut pe Isaac; Isaac a născut pe Iacov; Iacov a născut pe Iuda și frații lui.” Și merge mai departe aducând toată linia genealogică, dar pentru a câștiga timp, noi vom merge la versetul 17 unde se încheie genealogia:

„Deci de la Avraam până la David sunt paisprezece neamuri de toate; de la David până la strămutarea în Babilon sunt paisprezece neamuri; și de la strămutarea în Babilon până la Hristos sunt paisprezece neamuri.

Iar nașterea lui Isus Hristos a

fost așa:

Maria, mama Lui, era logodită cu Iosif; și, înainte ca să locuiască ei împreună (Citești împreună cu mine, soră Sewell?), ea s-a aflat însărcinată de la (Dumnezeu Tatăl. Am citit corect sau am făcut o greșeală? De la cine era însărcinată? Cineva spune: „De la Duhul Sfânt.”) Duhul Sfânt.”

Acum, Cine este Tatăl lui Isus? Voi ați spus că Tatăl Lui este Dumnezeu, iar Biblia spune că este Duhul Sfânt. Deci, Dumnezeu Tatăl nu a avut nimic a face cu aceasta, fiindcă Copilul a fost zămislit de la Duhul Sfânt. Este adevărat? Să vedem dacă este corect. Poate am greșit ceva:

„Iosif, bărbatul ei, era un om neprihănit și nu voia s-o facă de rușine înaintea lumii; de aceea și-a pus de gând s-o lase pe ascuns.

Dar, pe când se gândea el la aceste lucruri, i s-a arătat în vis un înger al Domnului și i-a zis: „Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, nevasta ta, căci ce S-a zămislit în ea este de la (Dumnezeu Tatăl nostru. Cineva spune: „Nu, nu... „Acolo scrie că ce s-a zămislit în ea este de la Duhul Sfânt”) Duhul Sfânt.” (v. 19-20). Atunci care dintre Aceștia doi este Tatăl Lui? Dacă Duhul Sfânt este Tatăl Lui, iar Isus spune că Tatăl lui este Dumnezeu, înseamnă că Isus Hristos este un bastard, un copil nelegitim. Este posibil așa ceva? Și dacă El este un bastard unde suntem noi și salvarea noastră? Dacă Dumnezeu Tatăl este Tatăl Lui, iar Biblia spune că Tatăl Lui este Duhul Sfânt, ceva este în neregulă; pe undeva este o greșeală, nu-i așa?

Atunci ce facem noi? Ne închinăm la un copil născut nelegitim de către doi dumnezei diferiți? Singurul Dumnezeu adevărat spune că El este Tatăl lui Isus, iar Biblia sau Cuvântul lui Dumnezeu, spune că Duhul Sfânt este Tatăl

Lui. Vedeți? La rândul Lui, Isus a spus că Tatăl Lui este Dumnezeu, și la fel unele texte din Biblie, fiind numit Fiul lui Dumnezeu.

Oh, sărmanii orbi trinitarieni! Cuvântul „trinitate” nu apare nicăieri în Biblie, din Geneza până în Apocalipsa. Nu există așa ceva! Nu există trei dumnezei, ci sunt trei slujbe ale aceluiași singur Dumnezeu:

- Dumnezeu Tatăl în Stâlpul de Foc;

- Fiul: același Dumnezeu arătat în trup de carne pentru a ridica păcatul;

- și Duhul Sfânt: Dumnezeu în noi. Cu siguranță, pentru că El a spus: „*Voi fi cu voi și chiar în voi.*”
Vedeți?

Nu sunt trei dumnezei, ci este un singur Dumnezeu. Acum priviți!
Voi trebuie să admiteți că Duhul Sfânt este Tatăl lui Isus. Este adevărat? Este Duhul Sfânt Tatăl Lui? Spune Biblia aceasta? Lăsați-mă să vă citesc încă o dată acest lucru. Acum, dacă Biblia spune că Duhul Sfânt este Tatăl lui Isus, înseamnă că Duhul Sfânt și Dumnezeu sunt Unul și Același, pentru că altfel El are doi tați. Este adevărat? (Cineva spune: „Vei nimici trinitatea!”). Deja și-a luat zborul, pentru că la început nu a fost așa. Niciodată n-a fost așa ceva. Vedeți că acest lucru poate fi înțeles numai prin descoperire?
Înțelegeți?

Acum, ori este adevărat că Dumnezeu a fost Tatăl lui Isus, și la fel Duhul Sfânt, ori Biblia spune o minciună. Așadar, pentru ca descoperirea să fie adevărată, este nevoie ca eu să am aceeași descoperire pe care a avut-o și Petru. Și încă ceva: ori Dumnezeu Tatăl și Duhul Sfânt sunt unul și același

Duh, ori Isus a avut doi tați. El nu a putut fi conceput de la Dumnezeu Tatăl, un Duh, și de la Duhul Sfânt, un alt Duh, pentru că dacă ar fi așa, a fost conceput de două ori. Înțelegeți? Așa ceva este imposibil, iar atunci Unul are dreptate, iar celălalt minte. Dacă există cu adevărat doi dumnezei: Dumnezeu Tatăl și Dumnezeu Duhul Sfânt, atunci care dintre ei este cu adevărat Tatăl Lui? (Cineva spune: „Dumnezeu și Duhul Sfânt este Același Dumnezeu.”). Acum ați înțeles. În ordine. Acesta este un aspect.

Acum, vom vedea ce este cu Matei 28.19. Pentru aceasta aș vrea să-mi permiteți să mai citesc o dată versetul 19 din capitolul unu:

„Iar

nașterea lui Isus Hristos a fost așa: Maria, mama Lui, era logodită cu Iosif; și, înainte ca să locuiască ei împreună, ea s-a aflat însărcinată de la Duhul Sfânt.

Iosif, bărbatul ei, era un om neprihănit și nu voia s-o facă de rușine înaintea lumii, de aceea și-a pus de gând s-o lase pe ascuns.

Dar, pe când se gândea el la aceste lucruri, i s-a arătat în vis un înger al Domnului și i-a zis: „Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, nevastă-ta, căci ce s-a zămislit în ea este de la Duhul Sfânt.

Ea va naște un Fiu și-i vei pune numele Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale.”

Toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se îplinească ce vestise Domnul prin prorocul care zice:

„Iată, fecioara va fi însărcinată, va naște un fiu și-i vor pune numele Emanuel”, care, tălmăcit, înseamnă: „Dumnezeu este cu noi”. (v.18-23).

Care este Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh? (Adunarea spune: „Dumnezeu”). Dumnezeu este Cel căruia I se aduce închinare, dar cum scrie că Se va numi El? (Adunarea spune: „Isus”). Așa este. Dar care a fost Numele Său? „Emanuel”, care, tălmăcit, înseamnă: „Dumnezeu este cu noi.” Înțelegeți? Aceasta înseamnă „Dumnezeu este cu noi.” Prin aceasta El nu a vrut să spună că va fi orice dumnezeu cu noi, ci, care este Numele acestui Dumnezeu care este cu noi. Numele Lui va fi Isus.

Cine sunt Maria și Ioan care au trăit fericiți până la adânci bătrâneți? Înțelegeți cine sunt? Când Petru s-a întors și a spus: „*Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos,*” el a făcut exact ce a spus Matei. Dacă Matei a spus: „În Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt, este clar că nici din punct de vedere rațional nu este corect să botezi așa.

Voi ziceți: „Frate Branham, de ce botezi în Numele lui Isus Hristos?” Să ne întoarcem aici și să fim cât se poate de atenți.

Cine a avut cheile Împărăției? (Cineva spune: „Petru”). Cine a vorbit în ziua de Rusalii și a spus: „*Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos?*” (Cineva spune: „Petru, nu-i așa?”). În ordine. Atunci cheia este cea care pecetluiește: „...*orice vei lega pe pământ va fi legat în ceruri și orice vei dezlega pe pământ va fi dezlegat în ceruri.*” (Matei 16.19). Este adevărat?

Câte seminții sunt pe pământ? Trei: Sem, Ham și Iafet, adică: evreii, neamurile și samaritenii. În ordine. Toate se trag din cei trei fii... Dumnezeu să mă ierte pentru că am spus: „Dacă Biblia are dreptate.” Toți locuitorii pământului au fost nimiciți cu excepția acestor trei tineri. De aici a încolțit generația noastră. Amintiți-vă că trei înțelepți au venit să-L vadă pe Isus. Astronomia spune că ei au urmat trei stele diferite, iar acestea s-au unit formând o singură stea. Înțelegeți? Cele trei sunt întotdeauna, una, înțelegeți? Cele trei atribute aparțin unui singur Dumnezeu. Nu există Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt; nu există trei dumnezei.

Odată, Filip a venit la Isus și l-a zis: *„Doamne, arată-ne pe Tatăl și ne este de ajuns,”* la care Isus a spus: *„De atâta vreme sunt cu voi și nu M-ai cunoscut, Filipe? Cine M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl. Cum zici tu dar: „Arată-ne pe Tatăl”?”* (Ioan 14.8-9).

Într-o zi, în timp ce-i explicam aceasta unei femei, ea mi-a zis:

„O clipă, frate Branham. Ei sunt una, așa cum ești și tu una cu soția ta!”

„Ei sunt una într-un alt fel,” am răspuns eu.

„Ei sunt una, la fel ca tine și soția ta.”

„Nu,” am răspuns eu, „nu mă înțelegeți.”

„Ba da,” a insistat ea.

Atunci am întrebat-o: „O vezi pe soția mea?”

„Nu,” a răspuns ea, „nici măcar nu o cunosc.”

Isus a spus: „*Cine*

M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl,”

ceea ce înseamnă că este vorba despre un alt fel de unitate. Înțelegi? Tu mă vezi pe mine, dar pe soția mea nu o vezi, însă atunci când Îl vezi pe Isus, Îl vezi pe Dumnezeu.”

Vedeți? El l-a arătat pe Dumnezeu; El era Fiul născut din fecioară, iar Dumnezeu Tatăl, care este Duh, a locuit în El.

Cu câțva timp în urmă dezbăteam problema aceasta și am arătat că nici un om nu poate veni la Dumnezeu, dacă Dumnezeu nu l-a văzut mai dinainte și nu l-a chemat înainte de întemeierea lumii, pentru că Isus a spus: „*Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu-l atrage Tatăl,*” și: „*Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine.*” (Ioan 6.44,37).

Atunci, un bărbat care era un trinitarian convins, s-a ridicat în picioare în fața audienței și a spus: „Prietenii scumpi, fratele Branham este unul dintre cei mai buni oameni.” În clipa aceea am știut că mi se pregătea ceva. Isus a spus: „*Pui de năpârci, cum ați putea voi să spuneți lucruri bune, când voi sunteți răi? Căci din prisosul inimii vorbește gura.*” (Matei 12.34). Vedeți? Acea era o așa zis biserică a lui Hristos, dar bineînțeles, sunt împotriva învățăturilor adevărate ale Bibliei, și... Nu vreau să spun nimic împotriva oamenilor de acolo, dar predicatorii aceia sunt, și vă rog să-mi iertați expresia: „Ca bufnița irlandezului: numai pene și agitație, dar bufnița nu este nicăieri.” Acesta este adevărul. Nu au nimic pe care să stea, deci sunt niște farisei moderni.

Deci, el a spus: „În discuția aceasta, fratele Branham a scăpat de toate ca viermele de lămâie, dar aș vrea să văd cum scapă de aceasta...” (Și desigur, toți participanții au urmărit până la sfârșit principalul lui argument). „...În Matei 3, unde este relatat botezul Domnului Isus, ni se prezintă trei persoane. Fără îndoială, este vorba de trei persoane diferite: Fiul care stă pe mal, Duhul Sfânt în chip de porumbel între El și Dumnezeu, și Tatăl, care vorbea din ceruri.”

„Domnule,” l-am întrebat eu, „acesta este principalul tău argument?”

„Vreau să văd cum scapi de aceasta,” a răspuns el.

Atunci i-am zis: „Domnule, du-te înapoi și citește Scriptura corect. Aici este problema: voi citiți Scripturile greșit, în fața oamenilor. Argumentul tău este mai slab decât o supă făcută din umbra unei găini moarte de foame, pentru că prezinți totul greșit, frate. Citești textul greșit, în fața oamenilor. Priviți aici ce spune fratele acesta!”

O voi lua cum a citit el, iar atunci voi avea Tată, Fiu și Duh Sfânt. Acesta de aici va fi Duhul Sfânt, pe acesta este scris „Fiu”, iar pe acesta scrie: „Tată.” Acum vă rog să fiți atenți cum citesc ei aceasta: „Când Isus a fost botezat... a ieșit din apă: cerurile s-au deschis și a văzut pe Duhul lui Dumnezeu, în chip de porumbel (În limba engleză scrie: „în formă de porumbel”), coborând... și o voce din cer a spus: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea să locuiesc.*”

Apoi am spus: „Vedeți, sunt trei imagini frumoase: Fiul pe pământ, Duhul Sfânt coborându-Se în chip de porumbel și Tatăl vorbind din ceruri. Vedeți cum poate înșela diavolul un om, dacă nu are descoperirea lui Dumnezeu, dacă Dumnezeu nu este plin de milă față de el? Noi trebuie să-l fim recunoscători și mulțumitori. Bărbatul acela a spus ceva ce nu era scris, și

astfel a făcut ca versetul acela să spună ceva ce nu spune, așa cum se întâmplă și în cazul textului din Matei 28.19. Versetul acesta nu spune: „Botezându-i în Numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh,” ci spune: „*Botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh*”, care este Domnul Isus Hristos.

Acum să luăm textul acesta din Matei 3, ultimele trei sau patru versete. (O doamnă spune ceva). Este în ordine. Îți voi da versetele ca să le poți studia singură. Acum fiți atenți!

Ei spun că Fiul stătea pe mal. Tot după cum spun ei, acesta este Dumnezeu Duhul Sfânt, în chip de porumbel care stătea între ei; iar Dumnezeu Tatăl vorbea din ceruri. S-ar părea că aceasta face să fie trei glasuri diferite și trei locuri diferite. Deci, fiți atenți.

Noi știm că „cerurile” înseamnă ceva ce se află sus, atmosfera, cum mai este numită.

„De

îndată ce a fost botezat, Isus a ieșit din apă. Și, în clipa aceea, cerurile s-au deschis

(în limba engleză scrie: „*cerurile s-au deschis aproape de El*”) și a văzut pe Duhul lui Dumnezeu coborându-Se...” (Matei 3.16). Credeam că au spus că Dumnezeu era sus în ceruri și vorbea de acolo... „și Duhul lui Dumnezeu coborându-Se în

chip de porumbel...” Porumbelul era Dumnezeu, înțelegeți? Noi tocmai am văzut că Duhul Sfânt și Dumnezeu sunt Unul și Același. Sunt două titluri diferite, dar este vorba despre Unul și Același. Ioan nu a văzut pe altcineva, o altă persoană care vorbea din ceruri, ci L-a văzut pe Duhul lui Dumnezeu care cobora în chip de porumbel.

Vedeți? Duhul lui Dumnezeu cobora în forma

unui porumbel, iar o voce a spus din ceruri (care erau deasupra Lui): „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea.” (Traducerea corectă este: „Acesta este Fiul Meu Preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea să locuiesc înăuntru” sau: „În care Îmi găsesc plăcerea să locuiesc”). Acesta era Dumnezeu care venea în Isus, în El, într-un trup, locuind toată plinătatea dumnezeirii. Iată: Tatăl, Fiul și Dumnezeu Sfânt: în Numele lui Isus Hristos. Cu siguranță. Ați înțeles? Nu există nici un loc în Biblie care să spună că există trei dumnezei. Nu există așa ceva! Aceasta este în întregime o învățătură păgână. Da. Fără îndoială este fără fundament, așa cum este și iadul. Înțelegeți? Nu există așa ceva! Ce spui? (Cineva zice: „Billy Graham are nevoie de aceasta”).

Acum, ascultați! Acest lucru le este descoperit celor pe care Dumnezeu i-a chemat și care sunt rânduiți prin cunoștința Sa mai dinainte: „*Oile Mele ascultă Glasul Meu.*” Înțelegeți? Uitați-vă la evreii care stăteau acolo și care erau cât se poate de învățați, iar Isus le arăta prin semnele mesianice pe care le făcea, că El era Mesia cel așteptat. Cu toate acestea, ei ziceau: „Lucrează cu Beelzebul!”, din cauză că erau orbiți. Dar un pescar sărac și zdrențos de la râu, L-a cunoscut. Vedeți? Dumnezeu are un fel de a face lucrurile, iar noi trebuie să fim în rând cu lucrarea și calea Sa. Fiți recunoscători și mulțumitori pentru că ochii voștri au putut fi deschiși ca să vedeți Adevărul. Provoc pe oricine, dar nu de dragul certii, să vină la mine și să-mi arate trinitatea într-un singur loc din Biblie sau existența a trei dumnezei. Dacă îmi arătați că există trei dumnezei, eu vă voi arăta că suntem în întuneric și că suntem păgâni și închinători la idoli. Există un singur Dumnezeu, Dumnezeu Tatăl, și noi credem cu adevărat că El este Stăpân peste toate lucrurile. În vechime, când El a coborât pe munte, dacă o vacă sau un alt animal se atingea de munte, trebuia să moară. Acesta era Dumnezeu Tatăl. Dar El a dorit să aibă din nou părtășie cu poporul Său, și să-l aducă pe om, înapoi, în Edenul pe care l-a pierdut. Înțelegeți?

Pentru aceasta, următorul lucru pe care L-a făcut Dumnezeu Tatăl, a fost că a umbrit o fecioară pe care o chema Maria. Hemoglobina, celula de

sânge, provine de la bărbat. Tu știi aceasta, soră, pentru că ești asistentă medicală. Cineva a spus: „Noi suntem salvați prin sânge evreiesc”, dar nu este adevărat, pentru că în copil nu există nici măcar o picătură din sângele mamei. Copilul se hrănește din sângele mamei, dar celula de sânge provine de la sexul masculin. Așadar, El nu a fost nici evreu, nici dintre neamuri, ci era Dumnezeu. Acel trup a venit la existență prin creație, nu prin dorință sexuală, ci prin sângele creator. Înțelegeți ce vreau să spun? Noi am fost salvați prin sângele lui Dumnezeu, printr-un Sânge nepervers. El S-a creat pe Sine însuși, Și-a creat propriul trup; Și-a schimbat înfățișarea și a venit jos într-un trup omenesc, fiind născut de fecioara Maria; iar Duhul Sfânt, care este Dumnezeu, Tatăl Său, care a umbrit-o pe fecioară, a venit jos, Și-a așezat cortul aici și a locuit printre noi în chipul acestui Om. Acesta este Fiul lui Dumnezeu: Același Dumnezeu; Dumnezeu Tatăl ascuns într-un trup omenesc.

Astfel, El a spus: *„Nu Eu sunt Cel care fac aceste lucrări, ci Tatăl care locuiește în Mine, El face aceste lucrări.”* (Ioan 5.19 – parafrazăre). Înțelegeți? (Cineva spune: *„Tatăl care locuiește în Mine”*). Așa este. Tatăl care a locuit, care a trăit pentru o vreme în acel cort de carne. Despre acest cort a spus: *„Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea să locuiesc.”* (Matei 3.17). Înțelegeți? *„În care Îmi găsesc plăcerea să locuiesc. Sunt foarte încântat să locuiesc în El.”* „A locui” înseamnă *„a ocupa acel loc; să vii într-o casă și să trăiești acolo.”* Și *„în El locuia trupește toată plinătatea dumnezeirii.”* (Coloseni 2.9). Așa este. El era chipul vizibil al Dumnezeului nevăzut. Iată-L! Acesta este Dumnezeu Tatăl; și Același Dumnezeu S-a arătat în Fiul.

Iar prin faptul că a rupt acea celulă de sânge... Sub vechea Lege, din Vechiul Testament, când păcătosul venea cu mielul la preot, el trebuia să-și pună mâinile peste acel animal care era înjunghiat și murea pentru păcatele lui. Dar în cartea Evreilor ni se spune că deși animalul acela murea pentru el, închinătorul ieșea afară cu aceeași dorință pentru păcat pe care o avea atunci când venea înăuntru. Dacă comisese adulter, el pleca de acolo cu aceeași dorință; dacă ucisese, mergea afară cu aceeași ură și cu aceeași dorință. De ce aceasta? Pentru că atunci când celula

de sânge a mielului a fost ruptă, viața din ea nu a putut veni peste păcătos din cauză că era viața unui animal. Acea viață nu putea veni să locuiască în viața umană, pentru că animalul nu are suflet, dar omul are suflet. Înțelegeți? Animalele nu au suflet și nu pot deosebi binele de rău. Ele nu trebuie să poarte haine și nici să-și acopere goliciunea. Voi știți la ce mă refer. Vedeți? Ele nu știu aceasta și au căzut sub blestemul păcatului din pricina noastră, pentru că ele sunt sub noi. Înțelegeți? Ființele umane sunt mai presus de viața animală pentru că omul este dumnezeul pământului și al animalelor de pe el. Așa este. Așa a fost la început, pentru că Adam le-a pus nume la toate și a avut putere asupra lor. În Geneza 1.26, scrie că omul stăpâna tot pământul. El a fost făcut după chipul lui Dumnezeu și a fost făcut ca să fie un dumnezeu mai mic. Isus a spus aceasta. El a spus: *„Nu este scris în Legea voastră: „Eu am zis: „Sunteți dumnezei”?”*

Dacă Legea a numit dumnezei pe aceia cărora le-a vorbit Cuvântul lui Dumnezeu (aceștia fiind profeții), și Scriptura nu poate fi desființată,

Cum ziceți voi că hulesc... pentru că am zis: „Sunt Fiul lui Dumnezeu!”? (Ioan 10.34-36). Iată.

După ce a locuit în Stâlpul de Foc, El și-a făcut un trup de carne în care a venit și a locuit printre noi; Dumnezeu a locuit printre oameni într-un trup omenesc. Ce spune 1Timotei 3.16? *„Fără îndoială, mare este taina evlaviei...”* De ce spune Pavel aceasta? *„...pentru că Dumnezeu S-a arătat în trup.”* Creatorul a devenit Salvator.

Booth Cibborn spune în cântarea pe care a scris-o:

„Marele Creator a devenit Salvatorul meu

Și toată plinătatea dumnezeirii a locuit în El.” Înțelegeți?

Acum, fiți atenți! Tatăl: El a fost Tatăl, sus, deasupra noastră, iar noi nu puteam nici măcar să ne apropiem de locul în care era El.

Apoi, S-a arătat într-un trup asemenea nouă, în care L-am cunoscut ca Fiul; iar în acel trup, am putut să-L atingem și să-L vedem, pentru că era un Om.

În acel trup, El Și-a dat Viața; celula aceea de Sânge a fost ruptă de nemiloasa și păcătoasa suliță romană, când l-a străpuns inima. Inima Lui a fost străpunsă și El a murit cu adevărat, iar atunci a curs apă și sânge. Inima Lui a fost sfâșiată de durere, din pricina păcatului săvârșit de rasa umană. Eu obișnuiam să cânt o cântare:

„Oh, ce dragoste scumpă a avut Tatăl,

pentru rasa căzută a lui Adam!

L-a dat pe singurul Său Fiu pentru a suferi,

Pentru a ne răscumpăra prin harul Său.”

Acolo a fost ruptă celula Lui de sânge, iar când ne punem mâinile, prin credință, peste acest Miel al lui Dumnezeu, simțim cum trupul Său tremură și Se stinge pentru noi, iar mâinile și sufletele noastre sunt spălate în Sângele Lui sfânt... Viața care a fost în El nu a fost viața unui om obișnuit și nici a unui animal, ci a fost Viața lui Dumnezeu însuși; El a fost Dumnezeu. Astfel, Viața Lui vine peste cel sfințit, iar acesta devine un fiu sau o fiică,

un vlăstar al lui Dumnezeu. Vedeți, este Viața lui Dumnezeu, iar noi suntem fiii și fiicele lui Dumnezeu prin ruperea acelei Celule de Sânge, Isus Hristos. Ce înseamnă aceasta? Că Dumnezeu S-a întors în poporul Său și are părtășie cu omul așa cum a avut în grădina Eden. Înțelegeți? Iată, voi sunteți fii și fiice! Nu este minunat? Dumnezeu S-a întors înapoi.

Acum vom termina subiectul botezului, fiindcă trebuie să plec. De la acel timp, următoarea dată când se vorbește despre botez este atunci când s-a dus Filip în Samaria. Cred că acest lucru este scris în Fapte 8. Da, este capitolul opt. În capitolul șapte este omorârea cu pietre a lui Ștefan. Deci, în Fapte opt, Filip a mers și le-a predicat samaritenilor, iar cei care au crezut au fost botezați de el în Numele Domnului Isus; dar Duhul Sfânt nu căzuse încă peste niciunul dintre ei. Vedeți? Petru avea cheile și el trebuia să deschidă pentru generația aceea. Duhul Sfânt nu căzuse peste niciunul dintre samariteni, deși fuseseră botezați în Numele Domnului Isus Hristos. Astfel, Petru și Ioan s-au dus acolo, iar Petru și-a pus mâinile peste ei și astfel au primit Duhul Sfânt.

Apoi, într-o zi când Petru se afla pe acoperișul casei, a avut o vedenie... Vedeți, au fost evreii și samaritenii, iar acum era rândul neamurilor.

Deci, Petru era pe acoperișul casei lui Simon tăbăcarul și avea parte de un pui de somn în timp ce se pregătea cina. El a văzut o față de masă care era coborâtă în jos, iar pe ea erau tot felul de animale necurate de pe pământ. Și a auzit un Glas care i-a zis: *„Petre, scoală-te, taie și mănâncă!”*

„Nicidecum, Doamne”, a răspuns Petru. „Căci niciodată n-am mâncat ceva spurcat sau necurat.”

Și glasul i-a zis iarăși a doua oară: „Ce a curățit Dumnezeu, să nu numești spurcat.” (Fapte 10.13-15).

Vedeți? Acestea sunt neamurile. „Și pe când se gândea Petru la vedenia aceea, Duhul i-a zis: „Iată că te caută trei oameni;

scoală-te, coboară-te și du-te cu ei fără șovăire, căci Eu i-am trimis.” (v. 19-20).

Astfel, Petru s-a dus în casa lui Corneliu care era un sutaș roman. El i-a chemat acolo pe toți cunoscuții săi, iar Petru s-a dus și le-a povestit ce s-a întâmplat. Corneliu i-a spus că a văzut un înger al lui Dumnezeu care i-a poruncit să trimită după Simon zis și Petru care se află în casa tăbăcarului Simon. Apoi, în timp ce le vorbea Petru, Duhul Sfânt S-a revărsat peste cei ce ascultau Cuvântul, așa că Petru a spus: „Se poate opri apa ca să nu fie botezați aceștia, care au primit Duhul Sfânt ca și noi?”

Și a poruncit să fie botezați în Numele Domnului Isus Hristos.” (Fapte 10.47-48). În ordine.

Apoi, botezul este menționat încă o dată în Fapte 19. Acolo se vorbește singura dată despre cei care au fost botezați de Ioan Botezătorul. Cei din Fapte 19 fuseseră botezați de el. Ei nu fuseseră botezați în Numele lui Isus Hristos pentru că nu știau Cine este El. Înțelegeți? Dar când Isus a dat porunca din Matei 28.19 și a spus: „botezați în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh,” acolo era prezent și cel căruia i-a dat cheile Împărăției; care primise din ceruri descoperirea cu privire la ceea ce însemna aceasta...

Aceasta este ceea ce aveți voi acum: descoperirea din ceruri pentru a îndrepta toate lucrurile. Dacă veți sta cu ea (cu descoperirea), va ținti exact. A țintit atunci și o va face din nou acum.

Petru a avut o vedenie pentru a atinge ținta, iar acum, El o aduce din nou aici. Arma trage exact unde trebuie. Înțelegeți? Pavel a fost apostolul neamurilor, este adevărat? Dumnezeu l-a trimis la neamuri.

Atunci, toți au fost botezați în Numele lui Isus Hristos:

Evreii au fost botezați în Numele lui Isus Hristos? Da: Fapte 2.38. Samaritenii? Da: Fapte 8.16. Dar neamurile? Da. Conform Fapte 10.48, neamurile au fost botezate în Numele Domnului Isus Hristos, este adevărat?

Mai erau unii oamenii care mergeau într-o parte și alta, și care nu fuseseră botezați în Numele Domnului Isus. Poate ziceți: „Cred că este în ordine. Ce importanță are, doar au fost botezați de Ioan!” Aș vrea să vedem dacă acest lucru are vreo importanță sau nu.

În Fapte 19, Pavel după ce a trecut prin ținuturile de sus ale Asiei, a ajuns la Efes unde a găsit niște ucenici. Acolo era un tânăr predicator iudeu, pe nume Apolo. Era un bărbat înțelept și dovedea cu Biblia, ca un adevărat iudeu, că Isus era Hristosul, și astfel a avut loc o mare trezire acolo. Înainte de aceasta, Pavel și Sila fuseseră puși în închisoare pentru că scosese un drac dintr-o ghicitoare, dar într-o noapte, în timp ce se rugau și cântau cântări de laudă, Domnul a venit jos, a scuturat temnița și i-a eliberat. După ce au fost eliberați, temnicerul i-a luat cu el și a fost botezat el și soția sa. Ei au fost botezați tot în Numele Domnului Isus. Acest lucru este scris în Fapte 16, iar în Fapte 19, Pavel a ajuns în Efes, unde a găsit niște ucenici. Ei fuseseră botezați de Ioan, erau predicatori buni și dovedeau cu Biblia că Isus era Hristosul. Pavel i-a întrebat:

„Ați primit voi Duhul Sfânt când ați crezut?” Voi, fraților și surorilor care sunteți trinitari, obișnuiți să

puneți aceasta pe seama celor botezați, dar mă întreb dacă putem așeza ceva din nou. Vouă vă place să spuneți: „Credeam că cei care au fost botezați au primit Duhul Sfânt imediat.” Pavel i-a întrebat pe cei din Efes: *„Ați primit voi Duhul Sfânt când ați crezut?”*, dar ei i-au răspuns sincer: *„Nici măcar nu am știut că a fost dat un Duh Sfânt”* (în limba engleză scrie: *„că există un Duh Sfânt”*). Dacă apa botezului nu are nici o importanță, de ce a pus apostolul Pavel această întrebare? De ce i-a întrebat: *„Dar cu ce botez ați fost botezați?”* Ei ar fi putut răspunde simplu: *„Am fost botezați,”* dar vedem că au spus: *„Cu botezul lui Ioan, și am fost foarte mulțumiți cu el, pentru că ne-a botezat același om care L-a botezat și pe Isus Hristos; și am fost botezați în aceeași apă.”*

Credeți că dacă ați fost botezați de Ioan în aceeași apă în care a fost botezat Isus, este în ordine, sunteți bine, nu-i așa?

Amintiți-vă însă că Petru a primit cheia din cer și a folosit-o pentru prima dată în ziua de Rusalii. Da, domnilor, și este o taină. Este o descoperire. El i-a spus lui Petru: *„Îți voi da cheile Împărăției cerurilor, și orice vei lega pe pământ va fi legat în ceruri și orice vei dezlega pe pământ va fi dezlegat în ceruri.”* (Matei 16.19). Aici este descoperirea! Poate veni numai prin această descoperire, înțelegeți?

Astfel, când a vorbit cu ucenicii din Efes, Pavel le-a spus: *„Ați primit voi Duhul Sfânt când ați crezut?”*

„Nici măcar n-am știut că a fost dat un Duh Sfânt,” au răspuns ei.

„Dar cu ce botez ați fost botezați?” Cu alte cuvinte: Cum ați fost botezați?

„Noi am fost botezați deja,” au răspuns ei. „Da, domnule apostol Pavel, am fost botezați de Ioan Botezătorul, chiar acolo unde a fost botezat și Isus Hristos. Și dacă apa aceea a fost destul de bună ca să fie botezat Isus Hristos, îți spunem noi că este destul de bună ca să fim botezați și noi. Aleluia!” Dacă ar fi spus așa, ei nu l-ar fi primit niciodată, dar când Pavel i-a întrebat: „Ați primit voi Duhul Sfânt când ați crezut?”

Ei au răspuns: „Nici măcar n-am știut că a fost dat un Duh Sfânt.”

„Dar cu ce botez ați fost botezați?”

„Cu botezul lui Ioan,” au răspuns ei.

„Ioan a botezat cu botezul pocăinței și le-a spus oamenilor să creadă în Cel ce venea după el, adică în Isus.” Când au auzit aceste cuvinte, ei au fost botezați din nou, în Numele lui Isus Hristos.” Prin aceasta, grupul acesta a fost adus lângă ceilalți, după care Pavel și-a pus mâinile peste ei, au primit Duhul Sfânt și au vorbit în limbi și au prorocit.

Fiecare persoană din Biblie a fost botezată în Numele lui Isus Hristos. Îl provoc pe orice istoric și pe oricine vrea, să vină și să-mi arate un singur loc din Biblie unde scrie că cineva a fost botezat vreodată în Numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh...

Arătați-mi un singur text din Scriptură în care cineva a fost botezat vreodată în Numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh, sau un pasaj istoric în care să fie consemnat un asemenea botez înainte de întemeierea bisericii catolice în anul 325 d.Hr... Nu veți găsi nicăieri așa ceva, pentru că toți credincioșii care au urmat după apostoli, au continuat să boteze în Numele Domnului Isus Hristos. Dar în anul 325 d.Hr., ei au făcut o organizație pe care

au numit-o biserica catolică, aceasta fiind mama tuturor organizațiilor. Dumnezeu nu a organizat niciodată nici o biserică. A existat un grup care a urmat linia trinitară și un alt grup care a mers pe linia unitariană, dar ambele erau greșite. Înțelegeți?

Orice persoană care este botezată în titlurile Tată, Fiu și Duh Sfânt, admite că este catolică și neagă ceea ce spune Biblia.

Fraților, aș vrea să ascultați înregistrarea: „Știu că din neștiință ați făcut așa”. Nu aruncați deoparte ceea ce vă este prezentat, fiindcă aveți datoria față de voi înșivă să stați jos și să studiați ca să aflați adevărul. Dacă sunteți un copil al lui Dumnezeu, cu siguranță îi veți acorda toată considerația. În vechime, Cuvântul lui Dumnezeu venea la profeți. Erau numiți profeți pentru că aveau interpretarea Cuvântului divin; pentru că fuseseră trimiși prin însărcinare divină și erau urmași de putere, de semne și minuni care dovedeau aceasta. Dumnezeu a spus în Cuvântul Său: „Dacă va fi printre voi un profet, iar ceea ce spune, nu se împlinește, să nu vă temeți de el. Dar dacă se împlinește, atunci să-l ascultați pentru că Eu sunt cu el.” Chiar cuvântul „profet” înseamnă „interpret al Cuvântului divin.”

Semnele și minunile care fac Cuvântul să se manifeste sunt un semn care a venit, și credem că darul profetic care leagă Cuvântul împreună este același lucru.

Cu puțin timp în urmă s-a întâmplat ceva. Poate că persoana la care mă refer va asculta această casetă. Este vorba de fratele Scism de la unitarieni. Mulți dintre cei care ascultați aceste benzi, sunteți tentați să spuneți: „Fratele Branham este unitarian!”, dar nu sunt. Eu cred că atât unitarieni, cât și trinitarieni sunt greșiți, și nu spun aceasta ca să fiu diferit, ci pentru că întotdeauna calea adevărată este cea de mijloc. Este cum spune Isaia 35.8: „*Acolo se va croi o cale, un drum, care se va numi Calea cea sfântă...*” Acolo nu scrie „drumul

cel sfânt”, ci „Calea cea sfântă.” Calea este pe mijlocul drumului, și de-o parte și de alta pot fi găsiți cei care au căzut. Acolo sunteți căzuți voi, fraților unitarieni, iar trinitarienii au căzut pe partea cealaltă, dar mesajul adevărat este pe mijlocul drumului.

Fiți atenți ca să înțelegeți, pentru că acum așez lucrurile. Voi lua ceea ce a spus Matei și vă voi arăta că atât el, cât și Petru au spus același lucru. Cu toate acestea, trinitarienii, nu-mi place să spun aceasta dar, din neștiință, cum spune Biblia, printr-o interpretare greșită, ați deviat... voi nu puteți face aceasta să meargă, fraților. Nu va merge niciodată. Voi nu puteți merge bine până când nu vă întoarceți înapoi la descoperire, iar atunci toată Scriptura va merge bine.

Priviți aici, fraților și surorilor care sunteți prezenți. Matei a spus: „Tată, Fiu și Duh Sfânt.” Dacă luați traducerea greacă originală a textului din Fapte 2.38, acolo scrie: *„Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele Domnului Isus Hristos.”* Versiunea King James spune numai: *„În Numele lui Isus Hristos,”* dar traducerea greacă spune: *„În Numele Domnului Isus Hristos.”*

Când voi, fraților unitarieni, botezați numai în Numele lui Isus, greșiți, pentru că sunt mulți oameni care se numesc Isus, dar există Unul singur care S-a născut Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Acesta este Numele Său, aceasta este ceea ce este El. „Hristos” înseamnă „Unsul.” Mesia, Hristosul.

„ISUS”, Biblia spune că opt zile mai târziu, când a fost tăiat împrejur, I S-a dat Numele Isus. Și El este Domnul nostru. Astfel, El este Domnul Isus Hristos. Aceasta este ceea ce este El. Astfel, puteți vedea că Petru a avut descoperirea pe care eu încerc să vă ajut s-o vedeți. Uitați-vă la cutiile acestea... Tată, Fiu și Duh Sfânt. Aceasta este ceea ce a spus Matei, iar zece zile mai târziu, Petru a spus: „Domnul Isus Hristos.” Acum puteți înțelege că „Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt nu sunt nume, ci sunt trei titluri ale Celui ce poartă acest Nume.

Priviți! Matei a spus: „Tatăl”, este adevărat? Dar Petru a spus „Domnul”, iar David a spus: „*Domnul a zis Domnului meu...*” Ambii au spus același lucru, este adevărat? „*Domnul Dumnezeu Tău este un singur Dumnezeu*”, este adevărat? În ordine. Petru a spus: „*În Numele Domnului*”, iar Matei a spus: „*În Numele Tatălui*,” care este titlul acestui Domn. Domn este ceea ce este El. În ordine. Matei a spus: „Fiu”. Cine este Fiul? „Isus”, a spus Petru. Este adevărat? În ordine. Matei a spus: „Duh Sfânt,” iar Petru a spus: „Hristos,” care este Duhul Sfânt, Logosul care a ieșit de la Dumnezeu. Înțelegeți? Tată, Fiu, Duh Sfânt este Domnul Isus Hristos. Totul este cât se poate de desăvârșit. Mi-ar fi plăcut să avem mai mult timp ca să intrăm mai adânc, dar este târziu. Ne putem ruga puțin?

Tată ceresc, Tu știi că noi nu încercăm să spunem ceva de aici ca să derutăm pe cineva, ci dorința noastră este să îndepărtăm confuzia din mințile oamenilor. Fără îndoială, vor fi frați creștini, predicatori și credincioși trinitarieni care vor asculta aceasta, iar surorile noastre pot merge cu înregistrările la păstorii lor. Tată, Te rog să nu-i lași pe frații mei să creadă că încerc să mă comport ca un atotștiutor sau ceva de felul acesta, fiindcă Tu știi că nu este așa, dar Îți sunt recunoscător pentru că Tu ne-ai dat descoperirea Cuvântului și doresc să le-o împărtășesc și lor.

Doamne, eu am încercat să fiu ca un frate creștin pentru ei și să nu spun nimic împotriva oamenilor, ci să merg înainte, deoarece cred că ei sunt copiii Tăi. Ei au găsit în Biblie aceste două texte care la prima vedere par să se contradică și au făcut o problemă mare din aceasta. Adunările lui Dumnezeu nu se vor asocia cu unitarienii, deși știm că unitarienii au fost chemați la părtășie cu unii din acești frați, iar noi facem aceasta în fiecare adunare. Doamne, noi știm că toți sunt copiii Tăi, dar au făcut un mare caz din aceste lucruri și s-au despărțit. Unitarienii nu vor mai avea nici o legătură cu Adunările lui Dumnezeu, cu Biserica lui Dumnezeu (organizația care se numește așa) și așa mai departe, și nici aceștia nu vor mai avea vreo legătură cu ei. Dar făcând aceasta, Tată, ei trag linii de despărțire, se împotmolesc și devin organizații. Și ce ai făcut cu aceste două mari organizații? Le-ai pus pe raft, deoparte, și astfel ambele sunt moarte.

Doamne, îngăduie ca oamenii cu inima sinceră să vadă. Eu nu pot să le deschid ochii, pentru că Tu ești singurul care poți face aceasta. Tot ce pot face eu este să le prezint Adevărul Tău prin descoperirea lui Isus Hristos, care leagă cuvintele, Cuvântul lui Dumnezeu împreună și Îl face viu. Ajută-i să nu înțeleagă greșit, ci fă-i să Te iubească, să Te slujească în toate zilele vieții lor și să pășească în lumină. Te rugăm să ne dai aceasta, Doamne. Mă rog și pentru aceste femei. Ajută-i să nu mai fie confuzi, ci fă să înseteze și să flămânzească după mai mult din descoperirea lui Dumnezeu. Te rog să ne dai aceasta, Tată. Îți încredințez totul în mâinile Tale și Te rog să faci totul cum știi Tu mai bine, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

- Amin -